

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteeseen, joista osa koskee arviointijärjestelmää ja osa ylennysjärjestelmää.

— Arviointijärjestelmä

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiesten henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 43 artiklan, todistustaakan jakamista koskevien sääntöjen ja kanteen ulkopuolisesta seikasta lausumisen kiellon rikkomiseen ja valittajan puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu tuomioistuINVALVONNAN rajojen loukkaamiseen. Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin ylittää valituksenalaisessa tuomiossa useita kertoja sille kuuluvan valvonnan rajat ja vaikuttaa edellyttävä siltä tietynlaisen arviointijärjestelmän käyttöön ottamista.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen lukuihin perustumattoman arviointijärjestelmän objektiivisuuden puutteen osalta ja henkilöstösääntöjen 43 artiklan rikkomiseen.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu SEUT 266 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin kumotessaan riidanalaisen päätöksen osittain, virkamiestuomioistuin teki väitetysti mahdottomaksi valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon ilman, että siitä aiheutuisi muita lainvastaisuuksia. Valittaja väittää, että jos riidanalaisen päätöksen 4 artikla on lainvastainen, vastapuolen ansioiden uusi vertailu muiden hänen palkkaluokkansa ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden kanssa olisi tehtävä valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanemiseksi niiden arviointikertomusten perusteella, jotka eivät virkamiestuomioistuimen mukaan mahdollista, että tämä arvio suoritetaan objektiiviselta ja vertailukelpoiselta perustalta.

— Ylennysjärjestelmä

- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu kanteen ulkopuolisesta seikasta lausumisen kiellon rikkomiseen ja valittajan puolustautumisoikeuksien laiminlyöntiin.
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu todistustaakan jakamista koskevien sääntöjen rikkomiseen.
- 7) Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen siltä osin kuin valittaja rikkoi henkilöstösääntöjen 45 artiklaa.

Kanne 21.8.2015 – Romania v. komissio**(Asia T-478/15)**

(2015/C 346/39)

Oikeudenkäyntikieli: *romania***Asianosaiset**

Kantaja: Romania (asiamiehet: R. Radu, A. Buzoianu ja E. Gane)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission päätöksen, joka on tehty 11.6.2015 kirjeen BUDG/B/3/MV D(2015) 2453089 muodossa ja jolla komissio määräsi Romanian asettamaan sen käyttöön 1 079 513,09 euron suuruisen bruttosumman omina varoina
- velvoittamaan vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissiolla ei ollut toimivaltaa tehdä riidanalaista päätöstä

- Unionin oikeudessa ei ole mitään oikeussääntöä, jolla komissiolle annettaisiin toimivalta asettaa jäsenvaltiolle velvollisuus maksaa rahasumma, joka vastaa unionin omien varojen menetystä, kun tämä menetys on seurausta siitä, että eräs toinen jäsenvaltio, jonka tehtävänä on tullimaksujen arviointi, periminen ja niiden tilittäminen unionin talousarvioon perinteisinä omina varoina, on päättänyt tullivelasta vapauttamisesta.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset ja riittämättömät

- Riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu riittävästi ja asianmukaisesti SEUT 296 artiklan mukaisesti. Yhtäältä riidanalaisessa päätöksessä ei ole mainittu päätöksen oikeudellista perustaa, jota ei myöskään voida päätellä kirjeeseen sisältyvien muiden seikkojen perusteella. Toisaalta komissio ei esitä riidanalaisen päätöksen sisällössä oikeudellista päättelyä, joka johti tämän maksuvelvollisuuden asettamiseen Romanianle.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio on käyttänyt toimivaltaa epäasianmukaisesti

- Sen varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että kyseinen toimielin on toiminut sille perussopimuksissa annetun toimivallan puitteissa, Romania toteaa, että se on käyttänyt toimivaltaansa epäasianmukaisesti hyvän hallinnon periaatetta ja Romanian valtion puolustautumisoikeuksia loukaten.
- Komissio on laiminlyönyt huolellisuutta ja hyvää hallintoa koskevia velvollisuuksiaan, koska se ei ole tutkinut huolellisesti kaikkia käytettävissään olleita tietoja tai pyytänyt muita tarpeellisia tietoja ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä. Komissio ei ole osoittanut välitöntä syy-yhteyttä niiden tekojen, joista Romaniaa arvostellaan, ja unionin omien varojen menetyksen välillä. Komissio ei myöskään ole perustellut Romaniaalta vaadittavaa summaa kyseessä olevaa passitusta vastaaviin tullimaksuihin viitaten, vaan se on nojautunut määrään, jonka maksamisesta Saksa vapautti.
- Komission menettelyltä puuttui ennustettavuus, eikä Romania ole voinut käyttää puolustautumisoikeuksiaan.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan vaatimuksia ei ole noudatettu

- Komissio ei ole yksilöinyt eikä täsmentänyt oikeussääntöjä, joihin se on perustanut maksuvelvollisuuden, joten niiden soveltaminen ei voinut olla Romanian ennustettavissa. Romanian valtio ei voinut ennen komission kirjeen vastaanottamista ennustaa eikä tietää velvollisuuttaan asettaa unionin talousarvion käyttöön vaadittua summaa. Romania katsoo lisäksi, että kun komissio teki riidanalaisen päätöksen ja asetti Romanialle maksuvelvollisuuden viisi vuotta tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen ja niistä päätelmistä huolimatta, jotka komissio teki tänä aikana Romanian viranomaisten kanssa käymässään keskustelussa, kyseinen toimielin ei ole ottanut huomioon Romanian valtion perusteltuja odotuksia siltä osin kuin kyse on siitä, ettei sillä ole velvollisuutta maksaa kyseessä olevaan passitukseen liittyviä tullimaksuja.

Kanne 31.8.2015 – Alankomaat v. komissio

(Asia T-501/15)

(2015/C 346/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, B. Koopman ja H. Stergiou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119
- siltä osin kuin se koskee rahoitusoikaisua, jonka määrä on 336 064,53 euroa (2009), 403 863,66 euroa (2010) ja 230 786,49 euroa (2011), Euroopan komission liian lempeänä pitämän seuraamusjärjestelmän yhteydessä
- siltä osin kuin se koskee rahoitusoikaisua, joka määrätään osittaisen valvonnan yhteydessä kolmen hoitovaatimuksen osalta hakuvuonna 2009 (1 597 182 euroa, 15,53 euroa ja 358,20 euroa), neljän hoitovaatimuksen osalta hakuvuonna 2010 (1 630 540,68 euroa ja 6 520,50 euroa) ja neljän hoitovaatimuksen osalta hakuvuonna 2011 (1 631 326,51 euroa), siltä osin kuin kyse on Euroopan komission toteamuksesta, jonka mukaan Alankomaat on rikkonut hoitovaatimusta 8, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 4076) (EUVL L 182, s. 39) osittaista kumoamista.